

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Cinkciarz.pl sp. z o.o.

Postanowieniem Trybunału (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) z 28 maja 2020 r. odwołanie nie zostało przyjęte do rozpoznania.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla
Warszawy-Woli w Warszawie (Polska) w dniu 11 maja 2020 r. – MN, DN, JN, ZN przeciwko X Bank
S.A.**

(Sprawa C-198/20)

(2020/C 304/06)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: MN, DN, JN, ZN

Strona pozwana: X Bank S.A.

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 2 lit. b Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (¹), art. 3 ust. 1 i 2, art. 4 Dyrektywy 93/13, oraz jej motywy:

- konsument musi otrzymać taką samą ochronę zarówno w umowach zawieranych ustnie, jak i na piśmie, bez względu na to, czy postanowienia pisemnej umowy zostały zawarte w jednym czy kilku dokumentach;
- ocena nieuczciwego charakteru warunków umowy, zgodnie z wybranymi ogólnymi kryteriami, zwłaszcza w przypadku działalności dotyczącej sprzedaży lub dostaw o charakterze publicznym, zapewniającej usługi o charakterze powszechnym, przy uwzględnieniu solidarności między użytkownikami, muszą być uzupełnione środkami umożliwiającymi dokonanie ogólnej oceny różnych interesów; stanowi to wymóg działania w dobrej wierze; przy dokonywaniu oceny działania w dobrej wierze będzie brana pod uwagę zwłaszcza siła pozycji przetargowej stron umowy, a w szczególności, czy konsument był zachęcany do wyrażenia zgody na warunki umowy i czy towary lub usługi były sprzedane lub dostarczone na specjalne zamówienie konsumenta; sprzedawca lub dostawca spełnia wymóg działania w dobrej wierze, jeżeli traktuje on drugą stronę umowy w sposób sprawiedliwy i słuszny, należycie uwzględniając jej prawnie uzasadnione roszczenia;
- umowy powinny być sporządzane prostym i zrozumiałym językiem, a konsument powinien mieć faktycznie możliwość zapoznania się ze wszystkimi warunkami umowy, a wszelkie wątpliwości powinny być interpretowane na jego korzyść;

w świetle pkt 16 i 21 wyroku Trybunału z 3-09-2015 r. Horátiu Ovidiu Costea przeciwko SC Volksbank România SA (C-110/14, ECLI:EU:C:2015:538) i pkt 20 i 26-33 opinii Rzecznika Generalnego Pedra Cruza Villalóna przedstawionej w dniu 23 kwietnia 2015 r. (ECLI:EU:C:2015:271),

należy interpretować tak, że ochrona konsumencka przyznana przez Dyrektywę 93/13 przysługuje każdemu konsumentowi?

Czy też jak sugeruje pkt 74 wyroku Trybunału z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie Árpád Kásler, Hajnalka Káslerne Rábai przeciwko OTP Jelzalogbank Zrt, (C-26/13 ECLI:EU:C:2014:282) ochrona konsumencka przysługuje tylko właściwie poinformowanemu, dostatecznie uważnemu i rozsądnemu przeciętnemu konsumentowi? Innymi słowy, czy sąd krajowy stwierdzić może abuzywność postanowień umowy zawieranej przez każdego konsumenta, czy też może stwierdzić tylko abuzywność postanowień umowy, którą zawierał konsument, którego można uznać za właściwie poinformowanego, dostatecznie uważnego i rozsądnego przeciętnego konsumenta?

- 2) W wypadku odpowiedzi na pytanie pierwsze, że ochrona konsumencka przysługuje na gruncie Dyrektywy 93/13 nie każdemu konsumentowi, ale tylko właściwie poinformowanemu, dostatecznie uważnemu i rozsądnemu przeciętnemu konsumentowi, czy można za właściwie poinformowanego, dostatecznie uważnego i rozsądnego przeciętnego konsumenta uznać konsumenta, który nie przeczytał zawieranej umowy kredytu hipotecznego indeksowanego do waluty obcej opiewającej na 150 000 zł, zawieranej na 30 lat przed jej zawarciem? Czy można takiemu konsumentowi przyznać ochronę na gruncie Dyrektywy 93/13?
- 3) W wypadku odpowiedzi na pytanie pierwsze, że ochrona konsumencka przysługuje na gruncie Dyrektywy 93/13 nie każdemu konsumentowi, ale tylko właściwie poinformowanemu, dostatecznie uważnemu i rozsądnemu przeciętnemu konsumentowi, czy można za właściwie poinformowanego, dostatecznie uważnego i rozsądnego przeciętnego konsumenta uznać konsumenta, który wprawdzie przeczytał projekt umowy kredytu hipotecznego indeksowanego do waluty obcej zawieranej na 30 lat opiewającej na 150 000 zł, ale jej nie zrozumiał w pełni, a mimo to nie próbował zrozumieć jej znaczenia przed zawarciem, w szczególności nie zwracał się do drugiej strony umowy – banku z prośbą o wyjaśnienie jej znaczenia, znaczenia jej poszczególnych postanowień? Czy można takiemu konsumentowi przyznać ochronę na gruncie Dyrektywy 93/13?

(¹) Dz. U.1993 L 95, s. 29; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 15 Tom 002 P. 288 – 293

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 25 marca 2020 r. w sprawie T-129/19, Necci / Komisja, wniesione w dniu 12 maja 2020 r. przez Claudia Necciego

(Sprawa C-202/20 P)

(2020/C 304/07)

Język postępowania: *fracuski*

Strony

Wnoszący odwołanie: Claudio Necci (przedstawiciele: S. Orlandi, T. Martin, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia wydanego w dniu 25 marca 2020 r. przez Sąd Unii Europejskiej w sprawie Necci/Komisja, T-129/19;
- przekazanie sprawy do Sądu Unii Europejskiej w celu ponownego rozpoznania;
- rozstrzygnięcie o kosztach w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie wnosi o uchylenie postanowienia wydanego w dniu 25 maja 2020 r. w sprawie T-129/19, na mocy którego Sąd Unii Europejskiej odrzucił jako niedopuszczalną jego skargę o stwierdzenie nieważności i obciążył go kosztami postępowania.

Wnoszący odwołanie podnosi z tego tytułu trzy zarzuty:

Zarzut pierwszy opiera się na przeinaczeniu przedmiotu sporu w zakresie, w jakim Sąd Unii Europejskiej uznał, że decyzja z dnia 18 lipca 2011 r. była niekorzystna dla wnoszącego odwołanie.